Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

17 APRIL 1958 Nr 393 8e jaar - 20 blz.

NIET MAL VOOR EEN HOND !

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens!

IK wou jullie gradg wat vertellen over de stad Doornik. Deze oude Scheldestad bestond reeds in de tijd van de Romeinen en heette toen « Tornacum ». De Romeinen hadden er een fabriek van soldatenkledij opgericht. Sinds de IVde eeuw was de stad reeds met een versterkte muur omringd. Doornik was zo belangrijk dat ze als hoofdstad gekozen werd door Clodion, hertog der Franken, en zijn opvolgers, Meroveus en Childerik. De stad was erg aan Frankrijk gehecht en Karel VII verleende haar de « lelies », die nog steeds in haar wapenschild voorkomen. Na een korte Engelse bezetting, maakte Doornik onder de regering van Karel V voor goed deel uit van de Nederlanden.

Misschien ligt de Romeinse traditie wel aan de basis van de Doornikse textielindustrie. De weefschool van Doornik is nog steeds een der belangrijkste van Europa. Doornik was de bisschoppelijke zetel van Sint Elooi, de beschermheilige van de kunstsmeden. Deze zijn, door de eeuwen heen, de vooraanstaande kunstenaars van Doornik gebleven. In de gieterijen van het Doornikse werden de bronzen deuren van het Louvre en de arenden van de Vendôme-zuil van Parijs gegoten alsmede ontelbàre klokken, die over de ganse wereld verspreid zijn. Maar het meesterwerk van de Doornikse kunstsmederij is een reliekschrijn van het Heilig Kruis, prachtig geëmailleerd en ingelegd, dat dagtekent uit de Merovingische tijd.

Doornik is een prachtig stadje, waarvan de meeste gebouwen uit de Middeleeuwen dateren, zoals het Belfort en de indrukwekkende Gatenbrug, die vroeger een der achttien poorten van de stad was.

MICKEY.

GEWOON, OP RIJM OF IN BEELD!

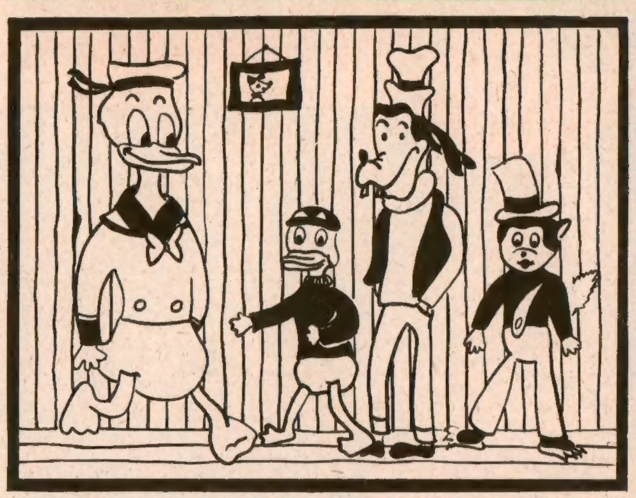

Een tekening van Marie-Jeanne LAMBRECHTSEN uit Oostende.

Deze maal ga ik maar aanstonds aan het werk! Geen plaatsruimte « verkwaken », Donald!

Een eerste bijdrage komt uit **Sint-Kruis-Brugge**:

AVOND IN HET BOS

Vredig ligt het daar, stil en schoon
met er rondom, als een gouden kroon
't hemelsblauwe firmament,
mooier dan menig monument.
Geurig ruiken de grote bomen
weldra zullen er bladeren aan komen.
Maar toch is alles in diepe rust
terwijl de nacht het teder kust.
Plotseling stijgt het gezang
van de nachtegaal, mooi en lang
ten hemel, alles rust, diep en bang.

Freddy HALLYN.

Je gedicht getuigt van meer dan gewone aanleg, Freddy! Enkele dingen moet ik je toch doen opmerken: let op je beeldspraak, ze moet altijd verantwoord zijn, dus het **hemelsblauw** firmament vergelijken met een **gouden** kroon... wat denk je daarvan?

En dan je laatste vers, is het woordje « bang » daar niet aangebreid om het rijm? Want waar schrik heerst, kan moeilijk sprake zijn van diepe rust!

Wees nochtans niet ontmoedigd, Freddy, het geheel verdient een grote pluim!

DONALD.

BEN JE REEDS LID VAN MICKEY'S CLUB?

EEN BOEK...

was de beloning voor zijn gewelдige activiteit. Ik spreek hier over onze flinke A'damse clubleider Peter MACHIELSE, die de laatste maanden wel het knapste clubje aanvoert. Hij heeft die beloning dubbel en dik verdiend. WIE VOLGT HEM NA?

Willy BOSCHMANS (Lier).

DE HARDE WAARHEID

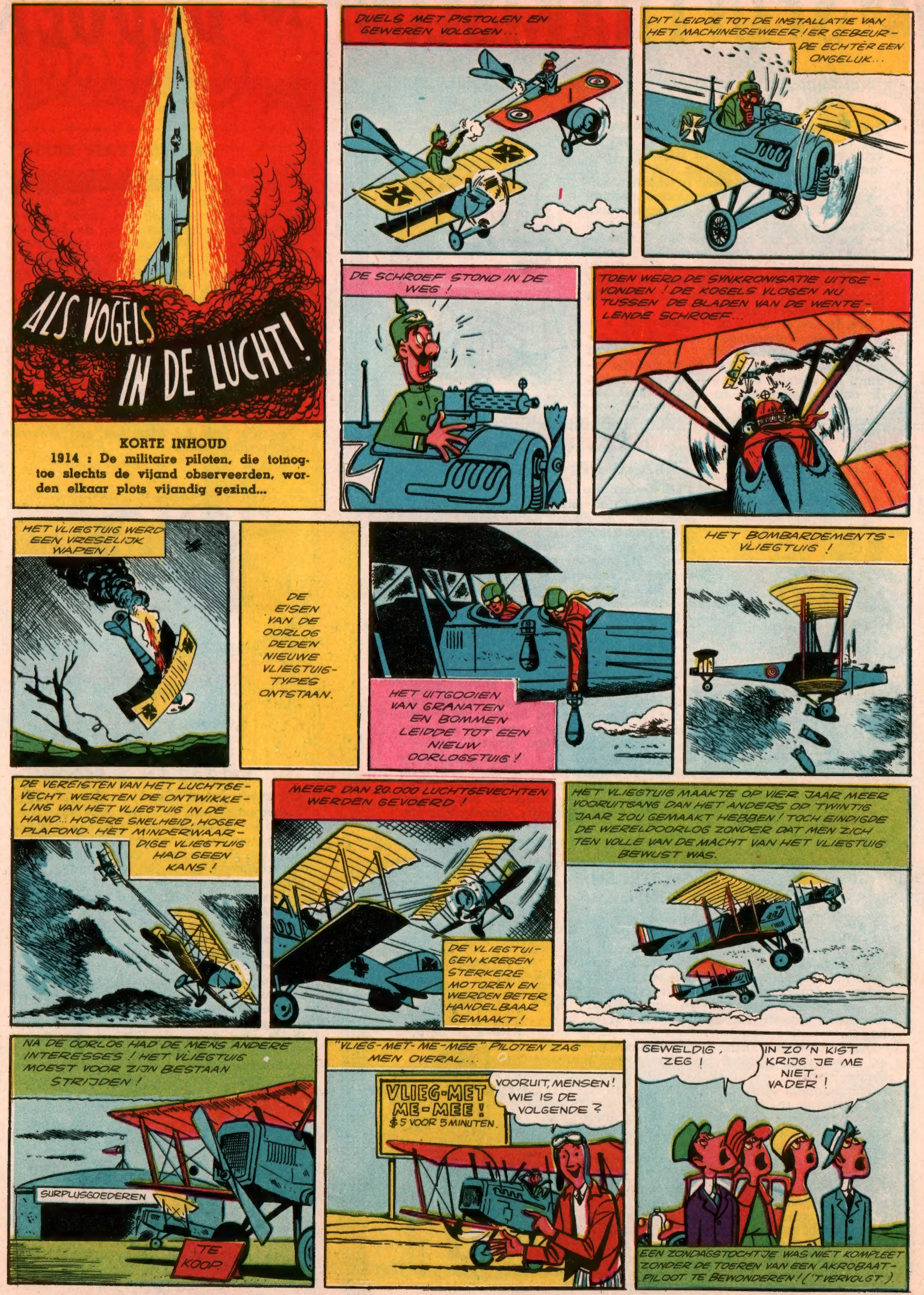

VOLGENDE DONDERDAG: **HET VLIEGTUIG IN DIENST VAN DE MENS**

VAN SPINTHARISCOOP TOT BEDOEK

EEN FRANS « TRUUKJE »

HET Atomium, dat eruit ziet als de nachtmerrie van een kegelspeler, is wel de voornaamste attractie van de Expo 58. Deze van de Wereldtentoonstelling van Parijs in 1900 was echter van meer bescheiden omvang : het was het kleine deeltje radium, dat door Pierre en Marie Curie van uranium afgescheiden werd. Door een *spinthariskoop* — een instrument dat diende om het moleculair bombardement van de radium te bekijken — konden de bezoekers aan de tentoonstelling vaststellen, dat uit het minuskule fragmentje radium voortdurend oneindig kleine partikeltjes ontsnapten.

Dit fenomeen bleek zo « ongelofelijk » te zijn, dat de Amerikaanse fysicus S. P. Langley het koudweg als een « truukje » van de Fransen brandmerkte. Dit fragmentje radium logenstrafte immers al de teorieën van de onveranderlijkheid en de dichtheid van de stof, die totdantoe aanvaard werden.

VRAAG HET AAN Dr. HERTZ !

DE hertzgolven werden genoemd naar de man die ze ontdekte en voor het eerst gebruikte : de Duitse natuurkundige, Heinrich Hertz. De carrière van deze schitterende geleerde was kort : hij stierf toen hij pas zesendertig was en kende dus niet het genoegen de revolutie te mogen beleven die zijn ontdekking teweegbracht op het gebied der communicaties.

De meeste geleerden beschouwden het gebruik van de hertzgolven om berichten over te brengen als een utopie. Nochtans slaagde de jonge Marconi erin dit te verwezenlijken. Het was de Berlijnse professor Hermann von Helmholtz die de jonge Hertz aangezet had zich met de studie der electromagnetische golven bezig te houden. Helmholtz had zoveel bewondering voor zijn oud-leerling — die zijn assistent geworden was — dat hij, telkens als een student hem uitleg vroeg over iets wat de electriciteit betrof, hij eenvoudig zei het aan de alwetende Dr. Hertz te gaan vragen. Die bolleboos van een geleerde was toen nauwelijks vierentwintig jaar oud.

GELEERDEN HATEN DE UNIFORM

TOEN Dr. Albert Einstein in 1911 tot universiteitsprofessor te Praag werd benoemd, moest hij een uniform laten maken : een driehoekige steek met een pluim, een geborduurd jasje, een broek met een gouden galon et een degen. Hij trok dit pakje aan — het protokol eiste het ! — om zijn eed van trouw aan de Habsburgse keizer af te leggen.

Niet lang daarna, nam de geleerde ontslag en verkocht de uniform aan zijn opvolger : Philip Frank.

Het achtjarig zoontje van Einstein was er het hart van in, want het was steeds zijn droom geweest uit wandelen te mogen met zijn geüniformeerde papa. Einstein was zelfs in de verleiding gekomen zijn zoontje dit plezier te gunnen : « Misschien houdt men mij dan voor een of ander Braziliaans admiraal », zei hij. Maar het is bij een voornemen gebleven.

Enrico Fermi, Nobelprijs voor Fysica 1938, was ook niet in zijn nopjes toen hij een uniform moest aantrekken. Op zekere dag moest hij — in gala-uniform — deelnemen aan een zitting van de Italiaanse Academie. Hij durfde zijn appartement slechts te verlaten nadat iemand in de trapzaal was gaan kijken of er geen onraad was. Toen hij op de straat kwam, wipte hij vlug in een wachtende auto.

GRAPJES VAN MUSICI

NA zijn dood werden vele komposities van Franz Schubert getransponeerd, gearrangeerd, herwerkt zelf. Schubert was hiervan tijdens zijn leven steeds een vijand geweest.

Op zekere dag hoorde hij de beroemde zanger Michael Vogl een van zijn liederen zingen. Vogl had de muziek aan zijn stem aangepast. Schubert boog zich naar zijn buurman toe en vroeg ironisch :

— Een mooi liedje ! Wie is de komponist ?

* * *

Hector Berlioz — tijdens zijn leven een onbegrepen man — was gewoon aan kritiek en hekeling. Zover was het gekomen dat hij, toen in het concert van afbrekerij en sarkasme een woordje van lof weerklonk, droogweg zei :

— Wat wilt u ? Men kan niet iedereen mistevreden maken !

BALZAC EN « BEDOEK »

IN 1835 maakte Honoré de Balzac kennis met een Weens professor, een zekere von Hammer. De man schonk hem een ring, die uit een onbekende stof gemaakt was. In de ring was het woordje *Bedoek* gegraveerd. De schenker hield mordicus staande, dat dit geheimzinnige woordje, dat volgens de opzoekingen in Islamietische dokumenten, deel uitmaakte van de taal van Adam, de macht bezat zijn eigenaar onzichtbaar te maken en hem alles te verschaffen wat hij wenste.

Balzac slaagde er nooit in zich onzichtbaar te maken en had veel tegenslag. Hij bleef echter in de gelukaanbrengende eigenschappen van de ring geloven. Hij schreef aan een vriend : « *Bedoek* is een talisman die mij nieuwe energie schenkt. Wanneer ik de ring draag en het woordje *bedoek* mompel, dan vergeet ik niets van wat ik doen moet en alles wat ik die dag aanpak, valt me dan biezonder mee. »

DONALD BRANDWEERMAN

De nieuwbakken brandweermannen, Donald en Dingo, werden beetgenomen door de vlammen die de neefjes met hun filmtoestel projekteerden. Maar het vriest de stenen uit de grond.

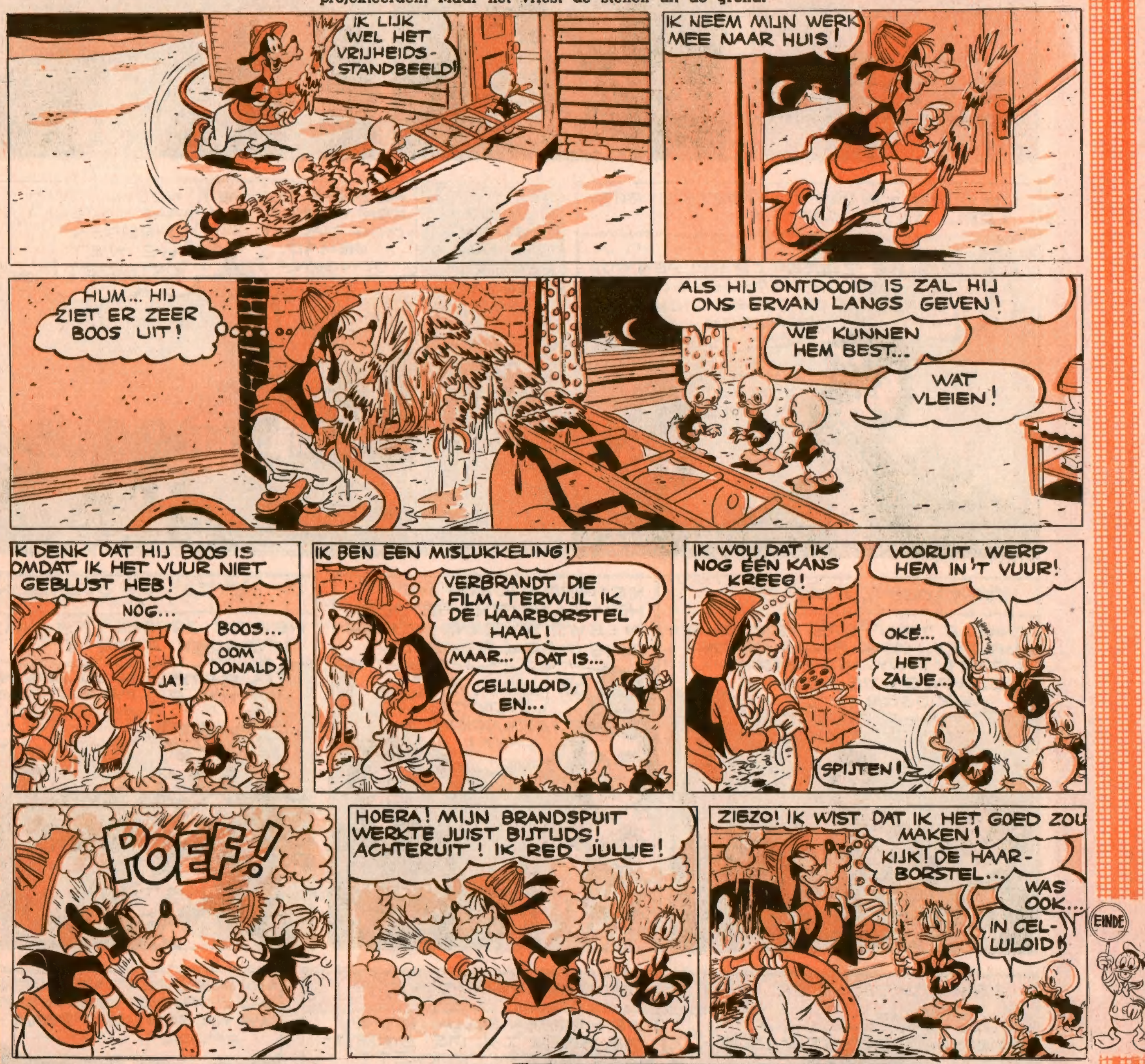

VOLGENDE DONDERDAG: **DRIEKLAUW SPREEKT RECHT**

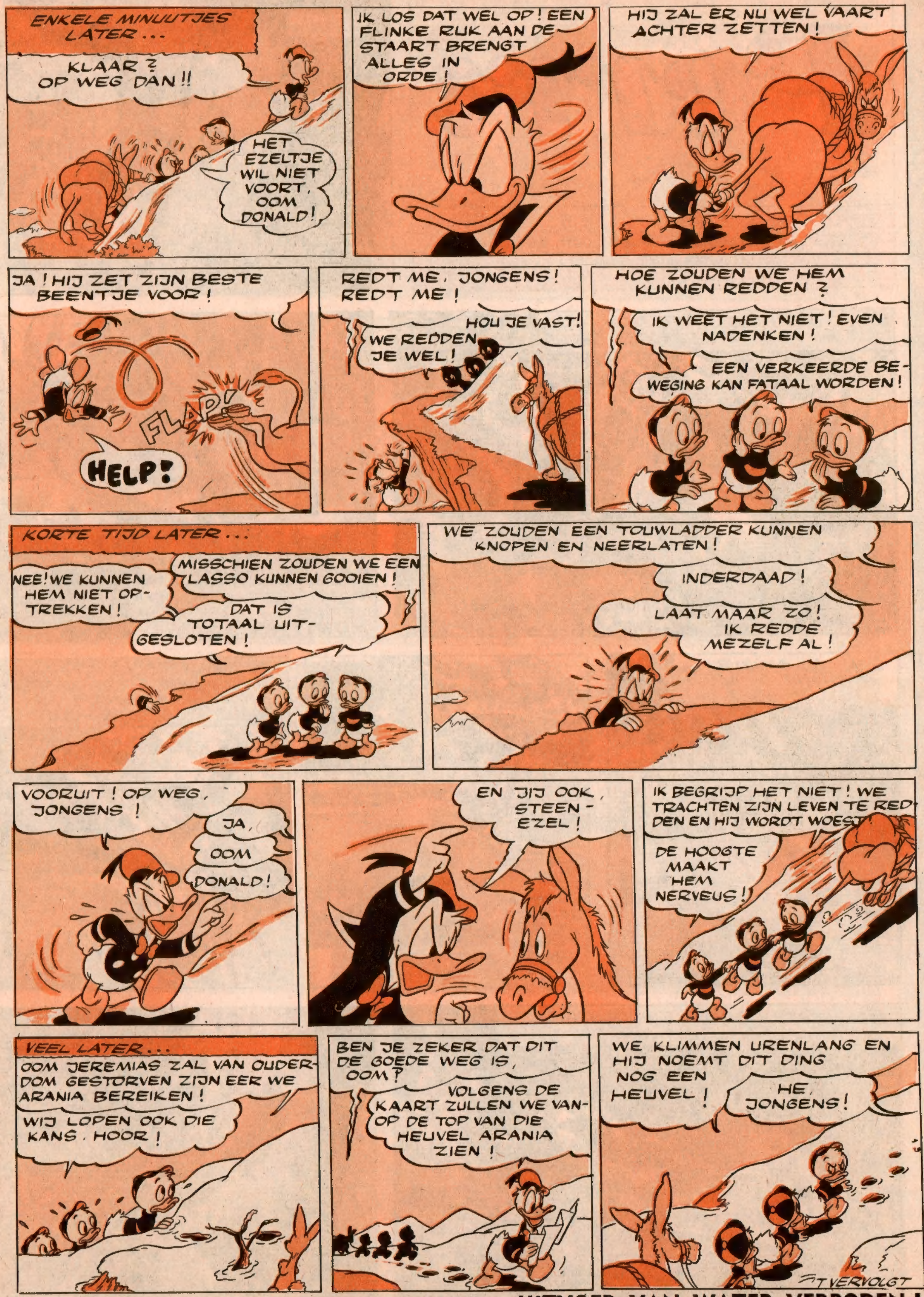

VOLGENDE DONDERDAG: **UITVOER VAN WATER VERBODEN!**

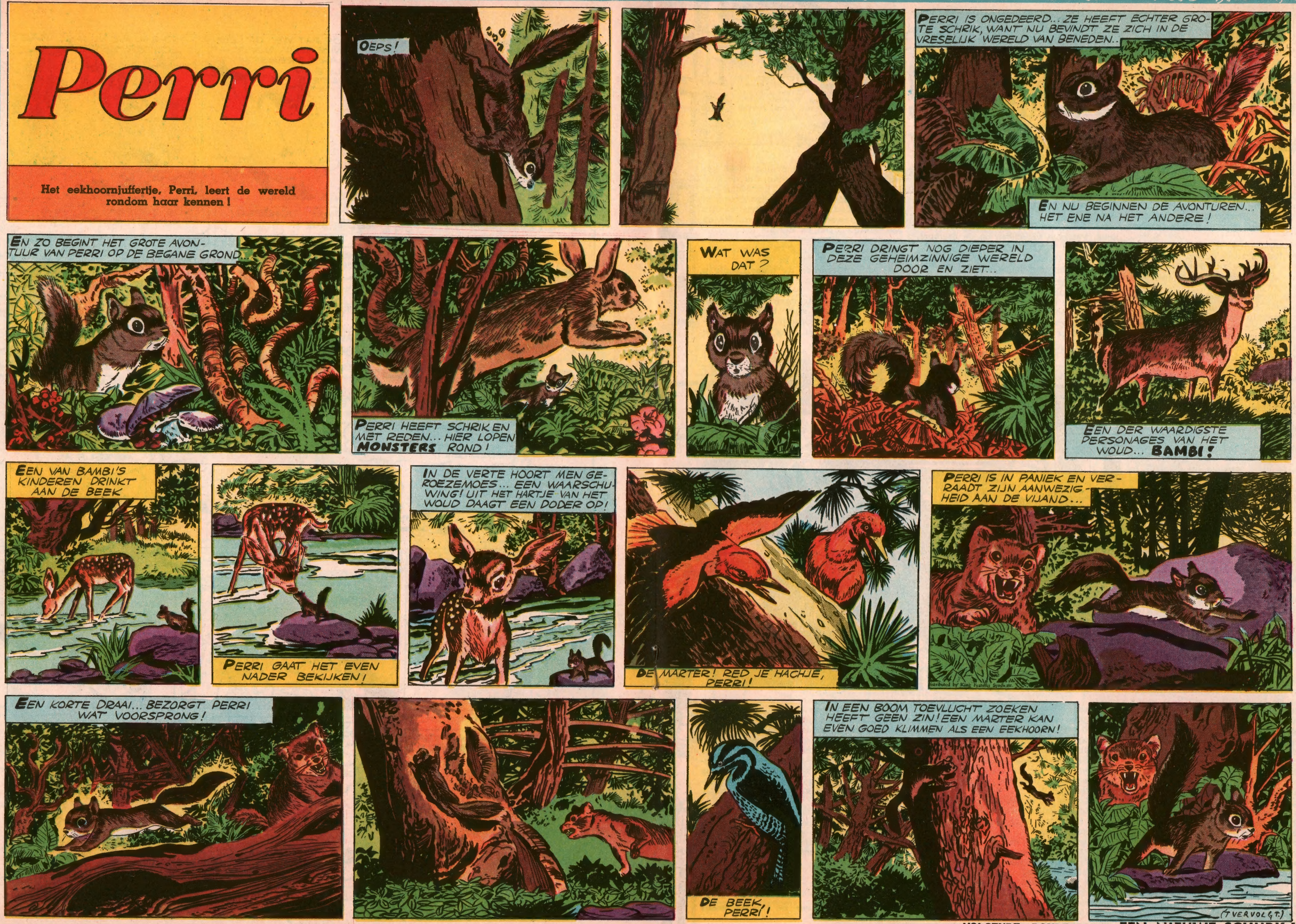

VOLGENDE DONDERDAG: **EEN NIEUWE SCHURK!**

Lord Palmer is verdwenen!

EEN POLITIEROMAN DOOR *Charles-L. Souvelier*

KORTE INHOUD

Amory, een bekend Frans detective, is te Londen met verlof. Hij ontmoet een oude vriend : Clifton Cartway, superintendant van Scotland Yard. Deze is belast met een hoogst belangrijke zaak.

TWEEDE HOOFDSTUK

IS LORD PALMER IN CHINA ?

IN Dorset Square namen beide mannen een taxi, die hen naar de woning van Lord Palmer zou brengen. Op de achterbank van het ouderwetse vehikel zetten Amory en de Superintendant hun gesprek voort.

— Vanmorgen heb ik de kamerknecht van Lord Palmer reeds gezien, zei Clifton. Het is een kerel die er voornamer uitziet dan een Lord Justice en die met een Oxfordaccent spreekt !

Cartway haalde een notaboekje uit zijn zak, bladerde er even in en las luidop :

— De verdwijning van Lord Palmer werd gesignaleerd door zijn kamerknecht, een zekere Petticoat, die deze morgen het bed van zijn meester leeg vond. De lakens waren niet verfomfaaid : Lord Palmer is dus verdwenen tussen de eerste uren van de namiddag en het begin van de nacht. Deze morgen om 8 uur 23 werd Scotland Yard opgebeld : na Lady Harriett gewekt en haar bevelen in ontvangst genomen te hebben verwittigde de huisknecht ons. Hij kon niet met juistheid zeggen om welk uur de lord zijn woning verlaten had, maar in elk geval was het voor het teeuurtje. 's Avonds is Lord Palmer niet opgedoken, maar vermits hij dikwijls in zijn club dineerde, nam niemand daar nota van. Te meer daar Petticoat juist een vrije avond had. Tussen haakjes : Lord Palmer werd gisteren niet in zijn club gezien !

— Het is erg pover ! zei Amory, terwijl de taxi stilhield voor een prachtig herenhuis op Grosvenor Square. Clifton betaalde en Amory belde aan.

In de gang weerklonken gemeten stappen. De deur werd op een kier geopend en een rozig gelaat, versierd met pompeuze bakkebaarden vertoonde zich. Uit gewoonte maakte Amory onmiddellijk de persoonsbeschrijving van de huisknecht op : dertig jaar, poppegelaat, ouderwetse bakkerbaarden, een hovaardige houding, wat dom uitgevallen, niet erg moedig, volkomen teruggetrokken in zijn « respectability » (1).

— Wilt u aan Lady Harriett melden dat Scotland Yard haar graag zou ondervragen over de verdwijning van haar zoon ! zei Clifton droogjes.

— Wat een rare snijboon, nietwaar ? fluisterde Clifton toen ze alleen waren. Het ideale voorbeeld van een uitstervend ras : het huispersoneel van de Engelse « society ». Ik geloof dat hij zich hoger aanslaat dan een echte lord !

— Hebt u zijn antecedenten nagegaan ?

— Natuurlijk ! Petticoat is totaal ongevaarlijk. Hij heeft geen strafregister. Hij is reeds jaren bij de Palmers in dienst en zeer aan zijn meester verknocht !

— Wat denkt hij over de verdwijning van zijn meester ? vroeg de Fransman.

— Meen je dat Petticoat tot denken in staat is ? Hij begrijpt er helemaal niets van en is zelfs verontwaardigd omdat Lord Palmer nagelaten heeft hem mede te nemen zoals hij steeds deed. Hij is het model van de verknochte dienaar. Petticoat denkt zelfs dat de verdwijning een absoluut gebrek aan tact is vanwege zijn meester.

— Ik besluit hieruit dat Lord Palmer dus nooit wegging zonder Petticoat ! zei Amory.

De deur van het salonnetje zwaaide open. Petticoat verscheen op de drempel, maakte een stijve buiging en zei :

— Lady Harriett bidt de heren zich naar de biblioteek te begeven !

Lady Harriett, een charmante oude dame, die klaarblijkelijk meer dan vijfentachtig jaar oud was, ontving haar bezoekers met een distinktie zoals vijftig jaren terug de gewoonte was. Clifton stelde zichzelf voor en dan Amory. Op uitnodiging van de oude dame gingen beide mannen zitten. Na kort samengevat te hebben wat hij reeds over de zaak wist, verzocht Cartway Lady Harriett hem eventuele aanvullingen te willen geven.

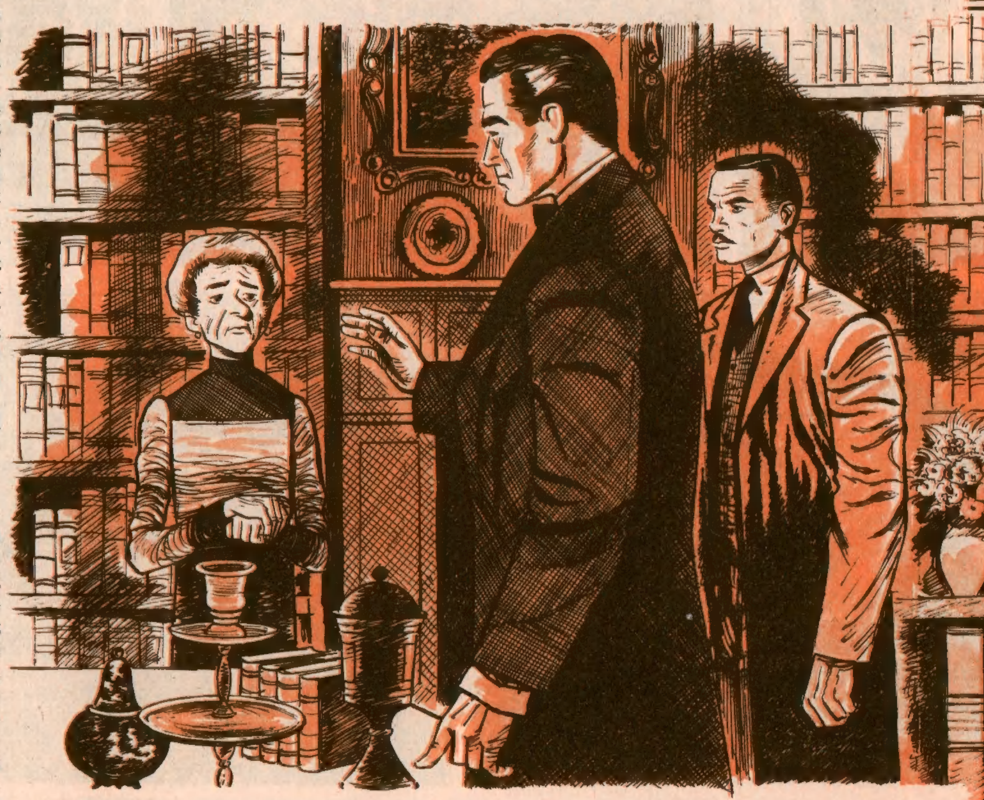

— Wat zou ik nog kunnen zeggen, Superintendant ? zei de oude dame nadenkend en bang. U schijnt er meer van af te weten dan ik !

— Kunt u ons enkele inlichtingen geven over de financiële toestand van uw zoon, Lady Harriett ? vroeg Amory. Had hij soms geldzorgen ?

— Helemaal niet, meneer ! Ik kan u ten stelligste verzekeren dat mijn zoon met dergelijke moeilijkheden niet af te rekenen had. Beter nog : Horace had HELEMAAL GEEN zorgen ! Hij leefde gewoon en interesseerde zich alleen voor zijn twee stokpaardjes : de geschiedenis en de fysika. Mijn zoon is een bekend sinoloog (2). Hij heeft verscheidene monografieën geschreven over de oorsprong van de stad Peking en over de invallen der Mongolen.

— Zijn deze boeken het eigendom van uw zoon, Lady Harriett ? vroeg Clifton terwijl hij twee boeken aanwees, die op een tafeltje lagen en die als titels droegen : « Geschiedenis van de Chinese Muur » en « De contiguïteit « ruimte-tijd » en de golvenmechaniek ».

— Ja ! antwoordde de dame. Zoals u ziet ontbreekt het in deze kamer niet aan boeken !

Amory was rechtgestaan en wierp een blik op de lange rijen boeken, terwijl zijn vriend verder praatte met Lady Palmer : links, boeken over algemene geschiedenis en meer speciaal over China; rechts wetenschappelijke vulgarisatiewerken echter in mindere mate.

De twee politiemannen stelden de oude lady zo goed mogelijk gerust en namen dan afscheid. Gevolg gevend aan een diskreet belletje, leidde Petticoat hen terug door de gang waarvan de muren behangen waren met trofeeën uit het Hemelse Rijk.

— Zou Lord Palmer naar China vertrokken zijn ? vroeg Amory plots.

— De rapporten van de havens en de vliegvelden zijn formeel, zei Clifton. Lord Palmer heeft officieel Engeland niet verlaten.

('t Vervolgt).

(1) Respectability : voornaamheid (haast onvertaalbaar N.v.d.R.).

(2) Sinoloog : geleerde, die zich specialiseert in de studie van China.

DE VOORSPELLING

DE kleine kale man wreef zich in de handen, nam zijn lepel op en maakte zich klaar om zijn soep te eten. Daar geen enkele klant hem tijdens de ochtenduren was komen lastig vallen, kon hij zich wat stiptheid in zijn middagmaal veroorloven. Het eigenaardige mannetje met de slimme oogjes was niemand anders dan de beroemde fakir « Thoema », die wijd en zijd bekend was om zijn buitengewone voorspellingen.

Elke dag was er in zijn ontvangstsalon een toeloop van nieuwsgierige vrouwen, angstige zakenmannen, onstandvastige politiekers, verloofden, die er op uit waren de toekomst te kennen. Hoewel de fakir zich erg laat van zijn roeping bewust was geworden, had hij het in korte tijd zeer ver gebracht. Hij had prachtige resultaten bereikt met verschillende voorspellingen. Zulke suksessen gaan van mond tot mond en zijn kliënteel nam steeds uitbreiding.

Nauwelijks had hij zich aan tafel gezet of de elektrische bel rinkelde met korte stootjes. De persoon die aanbelde was klaarblijkelijk zeer zenuwachtig.

De klant werd binnengeleid. De fakir had intussen inderhaast zijn groene tulband opgezet, versierd met een enorme edelsteen, die recht uit een speelgoedmagazijn kwam. De onbekende was een man van ongeveer vijftig jaar, groot en met een gelaat dat een beetje aan dat van een gorilla deed denken.

— Zet u neer, meneer ! zei Thoema.

De man nam plaats op een stoel tegenover de fakir.

— Het spijt me dat ik u tijdens uw maaltijd kom storen, zei hij, maar ik kan niet meer wachten om uw advies in te winnen.

De fakir duwde zijn bord weg, nam de hand van zijn kliënt en zei met een glimlach :

— Dat heeft geen belang ! Ik lees graag aan tafel...

Hij bestudeerde nauwkeurig de handpalm, die diep gegroefd was. Dan bekeek hij de lange, beenderige vingers van de man.

— Hm ! Ik zie dat u gehuwd bent. Het is niet uw trouwring die me dat verraadt, hoor. Maar... ik zie dat u geen rubberhandschoenen aantrekt om de vaat te wassen. Zeer slechte gewoonte ! Hm... uw gelukslijn verraadt dat u bedeesd bent en in uw huiskring niet begrepen wordt.

De man knikte instemmend met het hoofd.

— Dat is de treurige waarheid, gaf hij grif toe. Ik word door mijn vrouw getyraniseerd. Wat moet ik doen om mijn echtelijke autoriteit terug te winnen ?

Thoema scheen in een diepe meditatie te verzinken. Een typisch geval ! Zo had hij er vele elke dag. Meer en meer werd de heerschappij van de man in het huishouden bedreigd.

— Het is een kwestie van temperament, verklaarde de fakir. U lijdt waarschijnlijk aan overmatige zenuwachtigheid. Uw werk vraagt u waarschijnlijk een te grote inspanning. Wat is uw beroep ?

— Ik ben secretaris van de Vereniging der Renteniers !

— Ziet u wel ! Intellectuele overspanning. Te veel papieren scheepjes geplooid. Hahaha ! Deze toestand komt voort uit een verzwakking van de grijze hersenstof. U hebt neiging het leven zwartgallig op te nemen.

De geslepen fakir kon moeilijk een tevreden glimlach verbergen. Hij had nu de leidraad ontdekt, die hem zou toelaten de lichtgelovigheid van zijn klant tot het uiterste uit te buiten.

— Ik zei dus... ging Thoema verder, dat u neiging hebt de ernst van vele zaken te overdrijven. U lijdt aan een minderwaardigheidscomplex, die u voor uw vrouw het hoofd doet buigen. Het ontbreekt u nochtans niet aan kwaliteiten. Uw tegenspoed echter maakt te veel indruk op u. Onstandvastigheid, geen doorzettingsvermogen, gebrek aan energie...

Verschrikt trok de man zijn hand terug en streek er mee door zijn grijzend haar. Toen hij opnieuw de handpalm mocht bestuderen, nam Thoema een haartje dat in de hand was blijven kleven, als vertrekpunt van een nieuwe gedachtenloop :

— Ik zie dat in u de wilde haren nog enigszins zitten !

Thoema hield het hoofd diep gebogen... zonder twijfel om zijn glimlach te verbergen.

Om niets aan het toeval over te laten, zette de fakir zijn kristallen bol op de tafel en begon er in te turen. De onbekende staarde hem met open mond aan.

— En kunt u daar werkelijk iets in lezen ?

— Vroeger waren de beelden erg onzuiver, maar sinds de buurman een televisietoestel geïnstalleerd heeft, is alles zeer duidelijk geworden...

— En niets ontsnapt aan uw oog ? Ongelooflijk !

Thoema knikte instemmend met het hoofd en prevelde zijn magische woorden boven de kristalbal. Toen werd hij gewaar dat een eigenaardige reuk zich in de kamer verspreidde.

— Goeie hemel ! Mijn gebraad !

De fakir stormde de keuken binnen. De rook walmde hem tegemoet. Woedend over de verkoolde toestand van zijn gebraad, dat zijn gastronomische dromen als een luchtbel uit mekaar deed spatten, hief Thoema de handen ten hemel.

Brommend over deze tegenslag kwam hij terug bij zijn kliënt, die klaar stond om te vertrekken.

— Hoeveel moet ik u ?

Wegens het verlies dat hij zojuist geleden had (een sappig gebraad) besloot de fakir zijn ereloon te verdubbelen.

— Prachtig, zei de man. Trek deze som maar af van de achterstallige huur, die ik kwam opeisen. Ik ben namelijk uw huisbaas, beste man. Ja, ik vergeet je haast te zeggen, dat ik industrieel ben van beroep, dat ik een charmante vrouw heb en dat wij samen zeer gelukkig leven. Ik dank je voor je helderziendheid, Thoema !

Fakir Thoema sloot de deur, haalde de schouders op en zuchtte :

— Wie had DAT nu kunnen voorspellen ?

Guy Denis.

ons compleet verhaal

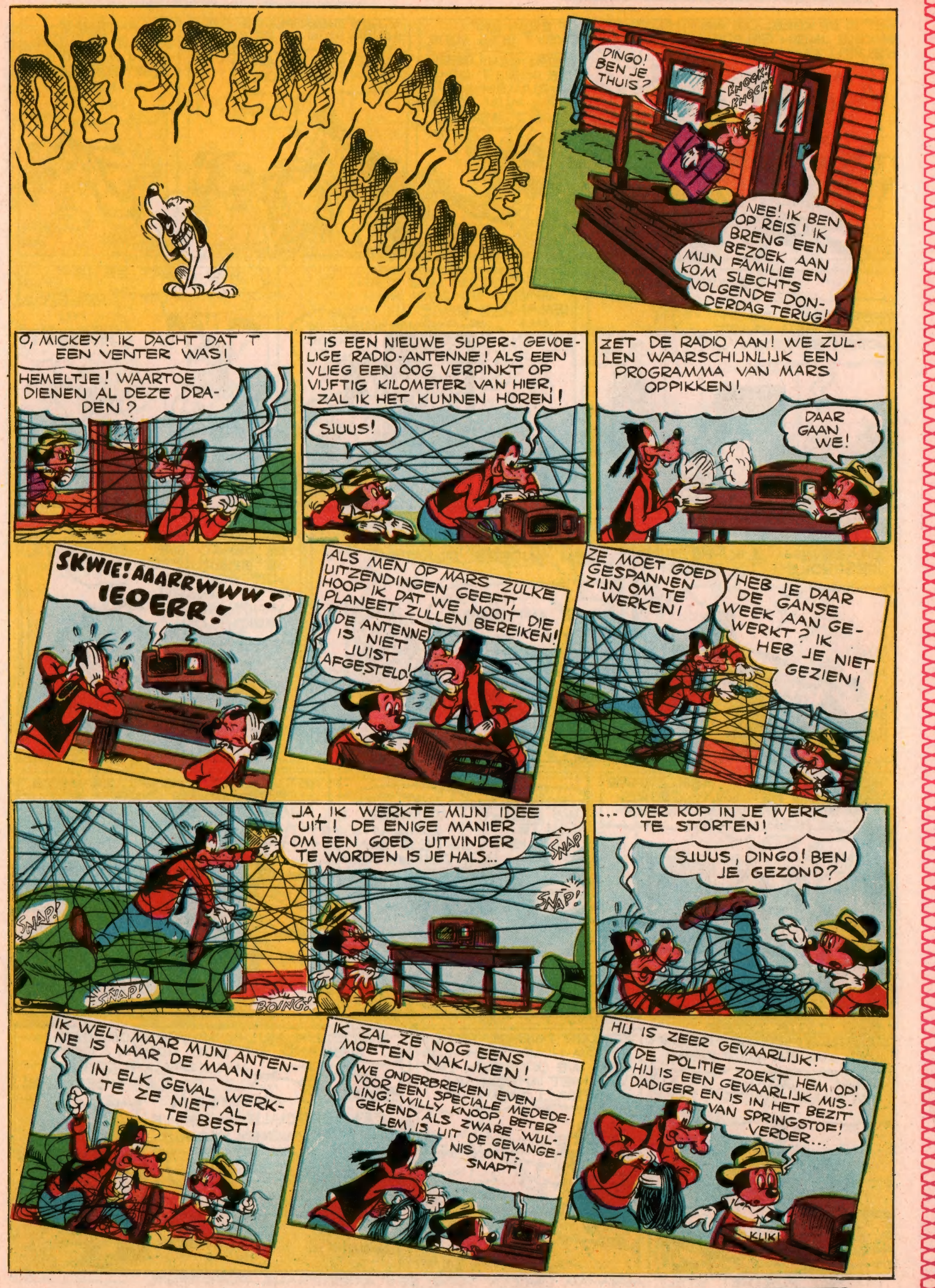

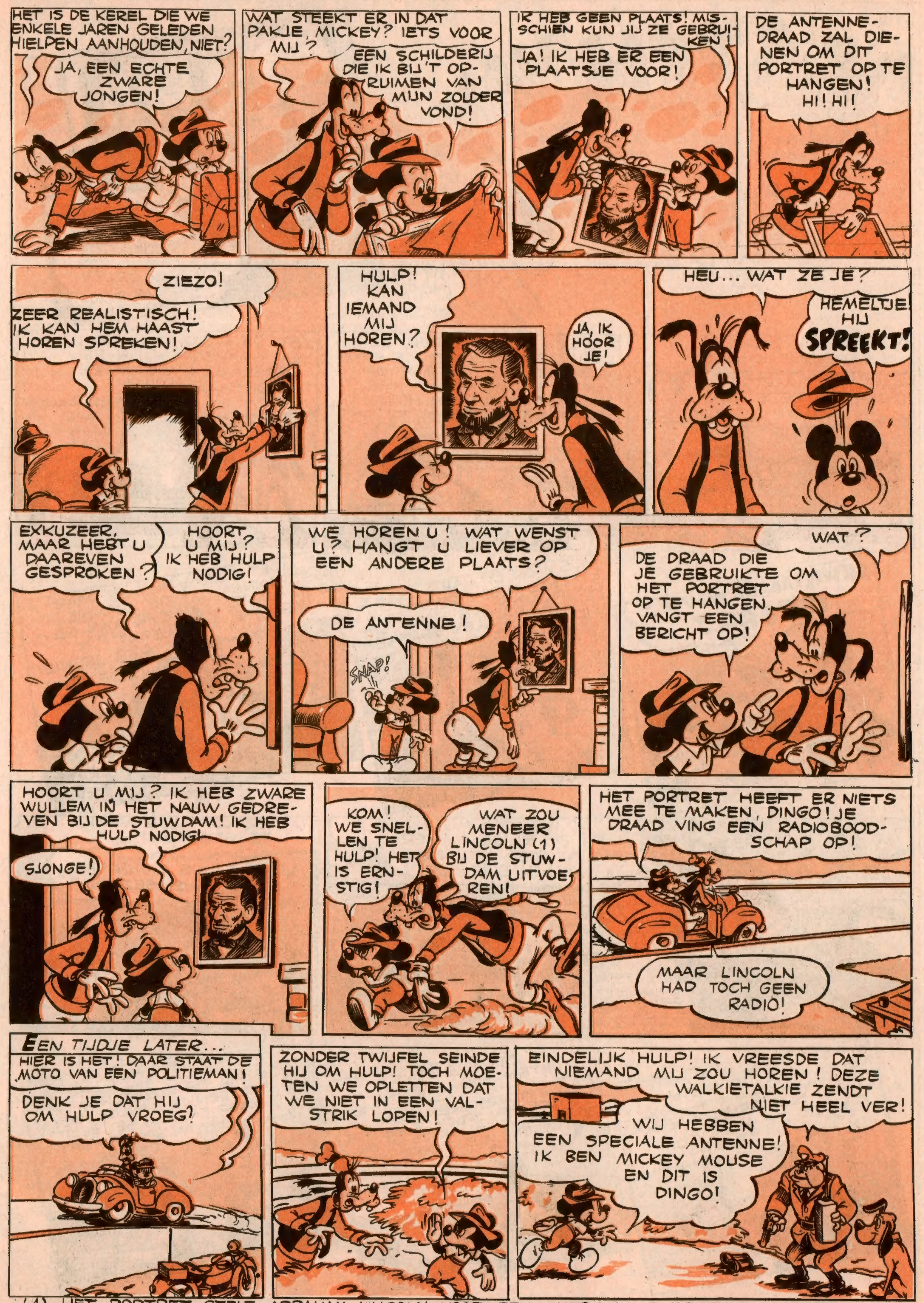

(1) HET PORTRET STELT ABRAHAM LINCOLN VOOR, EEN AMERIKAANS PRESIDENT.

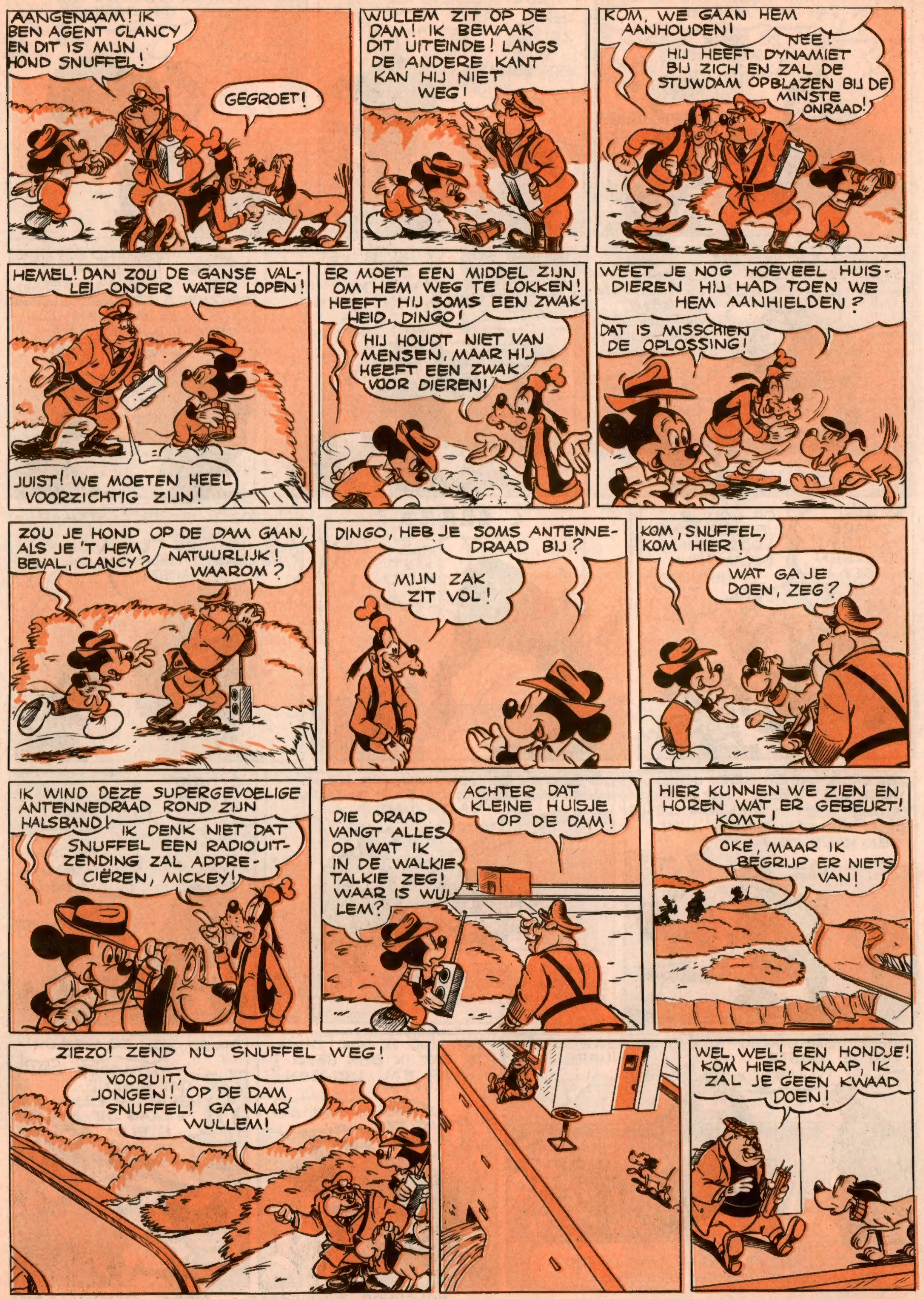

VOLGENDE DONDERDAG : **GEEN DOORGANG**

DAISY'S HOEKJE

DEZE week is ons hoekje uitsluitend gewijd aan het beantwoorden van kaartjes en briefjes! Weldra krijgen jullie het beloofde marionettentheater! Fijn, zeg!

— Het eerste briefje dat ik hier openmaak, komt van **Mia Stevenheydens** uit **Antwerpen!** Mia is een dichteresje in de dop; soms heeft ze nog een beetje moeite met het ritme, maar ze brengt het er nog niet zo slecht af! Dit kunnen jullie ten andere wel vaststellen in Donald's hoekje « Gewoon, op rijm en in beeld ». Weer eens een bewijs dat de meisjes niet zo maar achteraan huppelen! Wel integendeel zou ik durven zeggen!

— Van **Andréa Van den Berghe** uit **Lokeren** kreeg ik een mooie rebus! Ze wordt door Mickey in het nummer 394 geplaatst! Dus, vol spanning gewacht!

— **Marie-Rose Heurckmans, Stokkel-Kraainhem,** stuurde een degelijk getekende Kabouter Pim in! Nog een beetje meer vastheid in de lijnen, Marie-Rose, en je tekeningen komen in ons hoekje! Let echter op je bladen niet meer te plooien! Ze moeten ons ongeschonden toekomen, zoniet kunnen ze niet meer gebruikt worden!

— Het hondje van **Anny Van Overloop** uit **Halle (Kempen)** werd Rakkie gedoopt! Dit bewijst werkelijk hoezeer Anny aan onze helden verknocht is! Ik heb het Rakkie verteld, Anny, en hij is zeer vereerd in Halle een petekind te hebben! Hij zend jouw Rakkie een hartelijke blaf!

— Ons trouw vriendinnetje **Marie-Louise Saey** woont nu op een motorschip en wel de « **Adriaan Brouwer** »! Dat zal voor jou wel een hele verandering zijn, veronderstel ik, Marie-Louise? Zij schreef ons ook dat zij geweldig fier is op haar prachtige gravues! Dus... meisjes die nog geen lid zijn van Mickey's Club, laat er geen gras meer over groeien, stuur vandaag nog een kaartje met naam en adres naar « Mickey Magazine », Hopstraat 47, Brussel! Al de leden van onze Club kunnen immers de zes mooie gravures verdienen!

Ziezo, ik hoop dat Mickey nu tevreden is! Tussen haakjes, ik heb dan maar mijn verontschuldigingen aangeboden omdat ik hem een... een... genoemd had! — Dat is in orde hoor, Daisy, antwoordde hij, zo erg vond ik die belediging nu ook niet! Om je... pluimen ten berge te doen rijzen!

Daisy

POSTZEGEL – QUIZ

Hierboven hebben wij acht postzegels, afkomstig uit verschillende landen afgedrukt. Een echt postzegelverzamelaar zal geen moeite hebben om ze te herkennen. Wie waagt het?

OPLOSSING

Noorwegen - Beieren - Griekenland - Rusland - Hongarije - Groot-Brittanië - Zweden en Zwitserland.

MAGISCH VIERKANT

Horizontaal en vertikaal zijn gelijk. Vul in volgens onderstaande bepalingen :

1. Nors, op ruwe toon.
2. Havenstad in Arabië.
3. Jongensvoornaam.
4. Langbekkige vogel, ook « snip ».

OPLOSSING

BARS - ADEN - RENE - SNEP

BEN JE REEDS LID ?

RAADSELS

Inzendingen van Willy VAN DER STEEN (Lebbeke).

1. Ik ken een verkwikkend bronnetje,
   Gehuld in een gouden japonnetje.
   Het draagt papieren kazakjes
   En ligt in withouten bajes.
2. Welke spiegel is het vrolijkst?

OPLOSSINGEN

1. Sinaasappelen.
2. Uilenspiegel.

OPLOSSING KRW Nr 392

Horizontaal : GROOTMAKEN - RAZERNIJ - IKO - ROET - EENDJE - LEO - TL - EZELEN - KLEREN - WELLS - SA - NOEN - PET - DIJLE - X - BASKEN.

Vertikaal : GRIETMAN - RAKEL - OE - DELENDA - TRIJZEL - IS - MN - EERLIJK - AIR - LES - LE - KJOLEN - PEN - EEN - SE - NATO - KATER.

MOPJES

VALS IS DE MODE

Een handelaar in ivoor kwam zich bij zijn groothandelaar beklagen over het geleverde ivoor :

— Zeg, meneer, het ivoor dat u me leverde is vals!

— Kan ik het helpen, dat de olifanten valse tanden beginnen te dragen!

(Marie-Jeanne Vigne, Oostende.)

FABELTJE

— Jefke, kun je me zeggen wat een fabeltje is?

— Een fabel is, wanneer een ezel en een koe met elkaar praten zoals u en ik, meester!

(Suzan Deblock, Oostende.)

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

MICKEY MAGAZINE — Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	75,—	145,—	280,—
B. Kongo ...	80,—	150,—	290,—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. PRODUCTIONS 1958.

VOLGENDE DONDERDAG: **DE RARE DOKTER**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.